

Προς τον Πρόεδρο της ΠΟΣΔΕΠ
κ.Νίκο Σταυρακάκη

23/11/2011

Συνάδελφε Πρόεδρε

Στην πρόσκληση για συμμετοχή μου στην αυριανή συνάντηση της ΠΟΣΔΕΠ με την ηγεσία του ΥΠΔΒΜ, δεν προτίθεμαι να παρευρεθώ, για μια σειρά από πρακτικούς αλλά κυρίως για πολύ σοβαρούς λόγους πολιτικής διαφωνίας με την τακτική και τη στρατηγική της πλειοψηφίας της ΠΟΣΔΕΠ.

Α) Δεν είναι δυνατόν 1-2 μέρες πριν από την επικείμενη συνάντηση να ειδοποιείται το προεδρείο της ΠΟΣΔΕΠ από το Υπουργείο και να σπεύδει στη συνάντηση, χωρίς προηγουμένως να υπάρχει ο απαραίτητος χρόνος να συγκληθεί η Εκτελεστική Γραμματεία για να συζητήσει και να ιεραρχήσει το σύνολο των θεμάτων-αιτημάτων, όπως έχουν διαμορφωθεί στην τρέχουσα συγκυρία. Μια πιθανή απάντηση εκ μέρους σας, ότι προ καιρού είχε ζητηθεί μια τέτοια συνάντηση με συγκεκριμένα ατζέντα, δεν είναι αποδεκτή. Καθημερινά τα πράγματα στο πανεπιστήμιο αλλάζουν με μεγάλη ταχύτητα, και το πλήθος των προβλημάτων που συσσωρεύονται ανατρέπει προηγούμενες ιεραρχήσεις. Αναφέρω για παράδειγμα: Το πάγωμα των 400 διορισμών, τη δραματική μείωση μέχρι παύσης κάθε κρατικής χρηματοδότησης, την υλοποίηση της εφεδρείας στο μειωμένο ήδη διοικητικό προσωπικό των ΑΕΙ, στην εμφάνιση του απαράδεκτου εκλογικού συστήματος για τα Συμβούλια, στην ανάθεση του ρόλου της πενταμελούς επιτροπής σε συνταξιούχους ομότιμους καθηγητές, στις απαράδεκτες τροπολογίες που ψηφίστηκαν αμέσως μετά το νόμο 4009 αναδεικνύοντας τόσο την ανεπάρκεια των υπευθύνων του Υπουργείου Παιδείας, όσο και την προσπάθεια τρομοκράτησης των πανεπιστημιακών και παρέμβασης στην συνταγματικά κατοχυρωμένη αυτοτέλεια των ΑΕΙ.

Συνάδελφε Πρόεδρε, ο κατάλογος των προβλημάτων είναι μακρύς και σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να περιμένει κανείς τίποτα από μια απροετοίμαστη συνάντηση με την ηγεσία του Υπουργείου, που έχει κηρύξει έναν ανοιχτό πόλεμο με τα πανεπιστήμια σήμερα.

Β) Για άλλη μια φορά διαπιστώνω επίσης ότι η ΠΟΣΔΕΠ συναινεί στην κουτοπόνηρη πρακτική που ακολουθεί το Υπουργείο να καλεί σε συνάντηση και τις 3 ομοσπονδίες μαζί (ΑΕΙ, ΤΕΙ, ερευνητές), ώστε να ξεμπερδεύει μια και καλή μαζί τους. Σε προηγούμενες αντίστοιχες συναντήσεις έχω διαπιστώσει πόσο αρνητικά λειτουργεί αυτή η διαδικασία. Στο λίγο χρόνο που διατίθεται, τα ιδιαίτερα προβλήματα του κάθε κλάδου υποβαθμίζονται και προβάλλονται δήθεν τα κοινά

αιτήματα αλλά στενού περιεχομένου ζητήματα έρευνας και εκπαίδευσης.

Το επιχείρημα ότι με την κοινή συνάντηση οικοδομούμε ένα ενιαίο μέτωπο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι προφανώς αστείο, όταν αυτό δεν έχει συντελεστεί στους κοινούς αγώνες των συναδέλφων των όμορων κλάδων. Για να μην αναφερθώ στον απεχθή τρόπο που μερικές φορές οι εκπρόσωποι των ομοσπονδιών συναγωνίζονται στο να κολακεύουν την Υπουργό για τις μεγάλες «μεταρρυθμιστικές» πρωτοβουλίες της.

Γ) Εν κατακλείδι, πιστεύω ακράδαντα ότι οι βαθύτατες αντιθέσεις που έχουν οικοδομηθεί εξ αιτίας της πολιτικής του Υπ. Παιδείας, μεταξύ της μεγάλης πλειοψηφίας των πανεπιστημιακών από τη μια μεριά και της Υπουργού Παιδείας με το επιτελείο της από την άλλη, θα γεφυρωθούν μόνο εάν οι αγώνες των πανεπιστημιακών επιβάλουν έναν ισότιμο και ειλικρινή διάλογο για τη διάσωση του ελληνικού πανεπιστημίου στην περίοδο του μνημονίου. Αυτό όμως σήμερα δεν είναι δυνατόν, ιδιαίτερα όταν οι παρατάξεις της πλειοψηφίας του Προεδρείου ΚΙΠΑΝ, ΑΡΜΕ, ΑΣΚΕΥ έχουν απόλυτα ταυτιστεί με τις ρυθμίσεις του νόμου 4009, παρά τις περί του αντιθέτου διαβεβαιώσεις τους. Γιατί αν πράγματι διαφωνούσαν με ορισμένες έστω ρυθμίσεις του, όπως κατά καιρούς έχουν εκφραστεί, πεδίο δόξης λαμπρόν αποτελούν αυτή την περίοδο οι εκλογές για τα μέλη του Συμβουλίου. Ο ρόλος του Συμβουλίου σύμφωνα με την πλειοψηφία της ΠΟΣΔΕΠ είναι από τα αρνητικά σημεία του νόμου. Γιατί λοιπόν δεν καλούν τους συναδέλφους να μην πάρουν μέρος σ' αυτές ώστε στην πράξη να ακυρωθούν? Και τρέχουν σε συνάντηση με την Υπουργό για να της δώσουν για άλλη μια φορά το άλλοθι ότι βρίσκεται σε ειλικρινή διάλογο με την ΠΟΣΔΕΠ?

Μάκης Σπαθής